

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt X. Deum Patrem Caluinistarum impoßibilia ab hominibus tyrannicè
exigere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

CAPVT X.

*Deum Patrem Calvinistarum impossibilia
ab hominibus tyrannicè
exigere.*

Quintū argumentum. Nemo nisi tyrānus, **Argum. 5.**
quiq; leges suas, non atramento sed fan-
guine humano scribi velit, mandata constitu-
tionesq; præfigit prorsus obseruatu impossi-
biles. Præfixit vero Deus Calvinisticus legem
homini per gratiam prorsus impossibilem 2.
Inst. c. 7. §. 5. quod impossibilem legis obserua-
tionem diximus, &c. vide thesin 4. & Becani
disp. de duplici iustitia c. 1. §. 4. vbi copiosius
hanc rem examinat. His autem positis quid
superest est aliud, quam vt Caluini Deus sæ-
uissimus proclametur tyrannus? Videas ad
hoc argumentum prædicantem huc illucque
feræ instar in angustijs deprehensæ circum-
spicere, & modo legem Dei gannire impossi-
bilem homini suis viribus nixo, gratiaque Dei
destituto: modo eandem concedere possibi-
lem, sed ab ordinaria Dei gratia instructo; nõ
tamen ita perfectè possibilem, vt per eam co-
ram Deo possit iustificari: tum verò vt bla-
spphemum ad extremum exsibilare, quod per
quantamcunq; gratiam secundum Caluinum
mandata Dei Calvinistici dicantur non posse
adimpleri. De primo nihil vnquam Catho-
lica

Effugia
prædican-
tica 1.

2.

3.

Præclu-
duntur.
Ad 1.

lica dubitavit Ecclesia execrata heresiarcham Pelagium, cui liberum arbitrium sufficiens ad
Ad 2. perficiendam legem est visum. Secundum ad rem nostram modo non pertinet, validisque argumentorū neruis loco citat. à Becano conu-
Ad 3. uellitur. Tertium vt præsentī disputationi propositum & à prædicante duplicis mendacij insimulatum non nihil ventilemus. In the-
 si est, datam legem homini secundum Calu-
 num, quam nec per gratiam Dei quantamcun-
 que possit iuxta Calvinum seruare. Prædican-
 tem vox Quantamcunq; offendit §. 57. seq; pa-
 lam à Caluino diuertium facere iam nunc

Legem Dei profitetur, si id docuisse fuerit conuictus. Cō-
Caluinisti- uincamus igitur nec per gratiam Dei, nec per
 ci nō posse gratiam quantamcunque (qualis haud dubiè
 adimpleri maxima B. Apostolis & lectissime matri Chri-
 per gratiā sti fuit data) legem posse perfici, vt ab errore
 quantam- ad veritatem, à luporum caulis & latibulis ad
 cunq; datā ouilia Christi, prædicantem pertrahamus. Nec
 vnquam opus est vt lōgè abeamus: ascribemus locum
 puris ho- citatum ex lib. Inst. 2. c. 7. §. 5. *Quod impossibilem
 minibus. legis obseruationem diximus, id est paucis verbis expli-
 candū simul & confirmandum. Solet enim vulgo (Ca-
 tholicis opinantibus per gratiam Christi esse
 legem possibilem) absurdissima sententia videri:
 vt Hieronymus (& alij Patres apud Bellar. c. 12. li.
 4. de Iustific.) non dubitârît anathema illi denun-
 ciare. Quid visum sit Hieronymo) imo alijs omnib.
 veteribus) nihil moror. Ne vero impossibile alie-
 ter interpreteris adiungit: *Impossibile appello,
 quod**

quod nec fuit vnquam, & ne in posterum sit Dei ordi-
 natione & decreto impeditur. Si ab vltima memoria
 repetamus, neminem sanctorum extitisse dico, qui cor-
 pore mortis circumdatus ad eum dilectionis scopū per-
 tingerit, vt ex toto corde ex tota mēte, ex tota anima,
 ex tota potentia Deum amārit, neminem rursū qui
 non concupiscentia laborārit. Ex his tametsi falsis
 egregieq; à Becano confutatis, ita secundum
 Caluinum in gratiam prædicantis argumenta-
 mur. Illud Caluino per quantamcunque gra-
 tiam nō potest adimpleri, quod impossibile
 cēsetur, quodq; ad tēpora vsq; Caluini adim-
 pletū non fuit vnquam, nec adimplebitur per
 gratiam, vel dandam vllis posteris, vel datam
 Apostolis abundantissimè ipso die Penteco-
 stes, & in primis carissimæ Christi Matri Vir-
 gini. At lex Dei Caluino cēsetur impossibilis,
 & per gratiam hætenus datam vel dandā ho-
 minibus non fuit vnquam adimpleta. Cōstat
 id ex cōceptis verbis iā positis è Caluino: qui
 repetit idem in antidoto Concilij Trid. sēs. 6.
 c. 12. cum inquit, *mibi abundè sufficit neminem* (non
 matrem Christi sanctissimam, nō organa Spi-
 ritus sancti lectissima Apostolos) *extitisse vn-*
quam, qui legi Dei satisfecerit, nec vllū posse inueniri.
 Et vt agnoscas eum loqui de gratia instructis
 addit: *Prophetas & Patriarchas & pios Reges vt-*
cunq; Dei spiritu adiuuarentur ferendo legis iugo pa-
res non fuisse. Rursū Deum nō amare ex tota
 anima, laborare cōcupiscentia, nullū nō opus
 inquinatū edere, est cōtra legis obseruationē.

Quid im-
 possibile sit
 Caluino.

Caluino
 nullus legi
 Dei vnquā
 satisfecit,
 ne quidem
 Apostolus.

At

At Caluino impossibile est circumdatum corpore mortis, siue Prophetam, siue Regem secundum cor Dei, per quantamcunq; gratiam vel amare Deum ex tota anima, vel carere concupiscentia, adeoq; impossibile est *ab homine quantumuis* (Nota bene Prædicans) *perfecto exire opus, quod non sit aliqua macula inquinatū.* 3. Inst. c. 15. §. 3. Consequitur igitur, quantamcunq; homo gratiam obtineat, siue ea sit ordinaria iustorum, siue extraordinaria Prophetarum, siue superabundans Apostolorum ac D. Virginis, adhuc legem illi remanere impossibilem, adeoq; veniendo contra legem semper peccare mortaliter, si modo verum est illud 2. Instit. c. 8. §. 58. *Qualicumq; legis transgressioni maledictionem Dei semper incūbere.* Quin iā à Caluino tuo, mi prædicans, diuortiū facis? Quin nunciū ei remittis? habes probatum è Caluini principijs, quod desiderasti, fac nunc etiam tu, quod promifisti; iube valere Caluinum cum suo tyrannico numine.

CAPVT XI.

Deum Patrem Calvinistarum minimas lapsunculas punire prorsus tyrannicè pœnis grauissimis.

Sextum argumentū. Tyrannum censuerunt veteres Tamberlanum Scytham, non tam quod Baiazeten Turcarum principem bello captum caueæ inclusit, & catenis vinctum canis